

Julio

En el cor de la nit

**Amb aires llatins,
Julio executa
els passos de ball.
Una professió si
més no original
donat que a temps
complert també
està consagrat al
Senyor...**

Vaig néixer a Espanya, en una família profundament cristiana. Els meus pares estaven involucrats en un grup d'adoració nocturna i la pregària, ja sigui personal o familiar, sempre ha estat part de la meua vida. A l'adolescència, vaig conèixer la Renovació Carismàtica. Gràcies a ella, més enllà del "ritual" de la pregària en família i els sacraments, Déu va esdevenir una persona viva, que era al meu costat. Llavors em vaig comprometre en diversos serveis dins de la meua parròquia i en un grup de pregària. Els meus pares em preguntaven amb regularitat si no volia pas ser sacerdot, però la resposta sempre era la mateixa: "No!". Però, no obstant això, Déu anava prenent un lloc cada vegada més important en la meua atafegada vida. Jo era un apassionat de la dansa (un art que actualment ensenyo a Portugal) i em vaig enamorar d'una noia amb la qual em vaig comprometre. Però a l'edat de 24 anys, vaig pren-

dre una decisió important. Havia de ser honest: Déu era el "tot" de la meua vida i jo em volia dedicar totalment a Ell. Tot i que semblava clar que la resposta que buscava no es trobava en el sacerdoci.

Em sentia cridat amb tot el que era jo, amb el meu talent artístic, la meua vida ... Durant 10 anys, vaig buscar el meu camí. Vaig conèixer diverses comunitats religioses, però en cap d'elles, sentia que encaixava la meua crida. Va ser molt difícil de viure perquè tenia la impressió que el Senyor no responia a la meua petició. Durant aquests 10 anys, vaig passar els meus matins davant el Santíssim Sagrament, i també vaig ajudar als sacerdots en les parròquies. Van ser deu anys durant els quals Déu ha educat al meu cor.

Un dia, cansat de buscar el meu lloc en l'Església, vaig decidir fer un recés a Valladolid. Durant aquesta setmana, vaig conèixer a la Comunitat de l'Emmanuel. De sobte, tot va quedar clar: hi havia una nova llum en el meu camí. Vaig descobrir que dins d'aquesta comunitat, alguns homes, consagrats en el celibat, es feien «signes per el Regne», en el cor del món. Essent Emmanuel enmig del món, essent un home "normal", exercint el meu treball, la meua vida quotidiana, els moments simples de la vida per santificar-los i fer present Déu en tot, això és el que sempre havia buscat.

De fet, en quatre anys, vaig fer la meua consagració definitiva. Tinc una vida «normal» en la qual intento fer present Déu a les persones que conec. Sóc dansaire i estic tre-

Nascut el 1966 a Toledo, Julio és un artista consumat: A més del seu treball com a ballari, es va formar al teatre així com en art gràfic.

ballant en el món de la nit. El món necessita una gran quantitat de testimonis de la "llum". Jo ensenyo dansa llatinoamericana, africana i flamenc. Quan, durant les meves classes, es procedeix a la presentació de rigor, sempre assenyalo que pertanyo a una comunitat cristiana i estic consagrat en el celibat. Us podeu imaginar la sorpresa dels meus alumnes! Una vegada passat el primer xoc, és bonic perquè sóc acceptat amb senzillesa i la meua vocació és una porta oberta al diàleg i a la confiança.

Entre els passos del "pasdoble", les oïdes i els cors són sempre atents a l'esperança que el seu professor de ball està disposat a ensenyar-los! ●

**Entrevista realitzada
per Julie Joffrey**

Per a tots aquells que tenen la inquietud del sacerdocí o el celibat a la Comunitat de l'Emmanuel, telèfon: 653 40 64 36.